

اثرات دیکتاتوری راسیزم مذهبی و نژادی در افغانستان؟

افغانستان مانند سایر سرزمینها در جهان، کشوریست با ساختار عنعنوی اقوام و قبائل متعدد، پیروان مذاهب، اکثریت مسلمانان اهل سنت و مسلمانان پیروی مذهب جعفریه هستند. اتباع افغانستان در طول تاریخ کشور اقوام و قبائل، پیروان مذاهب، باهم یکجا برادروار زندگی داشته بودند. اتباع غیر مسلمان افغانستان، هندوها و سیکها اتباع بومی کشور در، بیشترین شان با شغل تجارت در مراکز شهرها افغانستان بود و باش میکردند.

دیکتاتوری راسیزم مذهبی:

شکل دیکتاتوری تندرو شدید راسیزم مذهبی در افغانستان، همرا با مفاهیم مقدم شمردن بدون قید شرط ایدیولوژی مذهبی بحیث یک سیاست رسمی دولتی در افغانستان با تشکیل حکومت وارداتی "جهادی" در سال ۱۹۹۲ میلادی در کشور عرض اندام نموده است.

تبارز شکل و ماهیت سیاست تندروی مذهبی در طی سه دهه اخیر در افغانستان در واقعیت امر کاپی از روشهای و هابیت سلفی و سایر تندرویهای خشن اعراب، مکتب دوبندیها

پاکستانی و شاگردان مدرسه قم ایرانی بوده، مغایر اعتقادات دینی و سیاستهای عنعنوی مردم افغانستان است، باعث نادیده گرفتن وظایف ملی در کشور توسط حکومت "جهادی" و امارت طالبان در افغانستان رایج گردانیده است.

حکومت "جهادی" اسلامی و امارت طالبان مخالف قوانین و اصول زندگی مردم افغانستان هستند. عدم قبولی انتخابات، عدم تدویر لویه جرگه ها و سایر روشهای عنعنوی قواعد زندگی که برای مشروعیت یک دولت در عرصه ملی و بین المللی ضروری پنداشته می شود در پیش گرفته اند. راسیزم مذهبی توسط حکومت "جهادی" و طالبان براساس تندروی مذهبی عملی میگردد، که منجر به دیکتاتوری مذهبی در افغانستان گردیده است.

حکومت "جهادی" و طالبان در افغانستان روشهای راسیزم مذهبی را درپیش گرفتند.

*- تدویر محفل حل العقد برهان الدین ربانی در ولایات هرات انصراف از پایتخت کابل.

*- تدویرمختصاصی مجالس ملاها توسط ملا محمد عمر "مجاهد" در ولایت قندهار.

*- روا شمردن چپاول اموال و داراییهای ملی و مردم کشور را بنام غنیمت "جهاد".

*- فتوای غارت اموال اتباع اهل هنود و سیک، فرار کتلوی ایشان افغانستان.

*- اجباری پوشیدن لباس زرد اهل هنود و سیک افغان در دور اول حکومت.

*- ممنوعیت موسیقی، هنر، تیاتر، تدویر محافل خوشی. گذاشتن اجباری ریش.

*- تغییر اسم مقامات حکومتی آشنا مانند صدراعظم با اسم عربی رئیس الوزرا.

*- تغییر اسمای قطعات اردو ملی با دستهای تروریستی عرب چون الفتح، البدر.

*- بمگذاری خودکشی مردم ملکی بنام "جهاد" در ملای عام.

*- تعدیلات نصاب تعلیمی و تغییر محتویات کتب درسی کشور، برخورد.

*- برخورد تبعیض علنی در برابر کار و تحصیل زنان و دختران.

*- تعویض و ممنوعیت بیرق ملی با بیرق دو رنگ سفید و سیاه طالبان.

ملا عمری والی کنونی طالبان در ولایت خوست حمل و داشتن بیرق ملی افغانستان را ممنوع اعلام کرده است. در تازه جنایت طالبان در ولایت کنر یاسین جوانی که بجرم پخش و شنیدن موسیقی در روز عروس برادرش توسط طالبان کشته شده است.

همه و همه این اقدامات و افراطی بنیادگرایانه حکومت "جهادی" و امارت طالبان در افغانستان نمونه های بارز پیشبرد روشهای راسیزم مذهبی بوده، که در چوکات اهداف بیرونیها بوده که از حمایت مستقیم خارجیها در افغانستان برخوردار است.

تصویر از وحشت و بربریت طالبان را نگاه کنید، وزارت امر بلمعروف طالبان حتی کارمندان دولتی افغانستان را تهدید می کنند که باشیوه و صورت سیرت و صورت "شرعی" مطابق خواسته های طالبان برابر باشند. زنان فقط لباس سیاه چادری بپوشند.

تغییرات جدید در سیاستهای ملی و عنعنوی افغانستان با سیاستهای راسیزم مذهبی حکومت "جهادیه" و طالبان در کشور با سیاستهای دولتهای قبلی در میهن که بصورت عنعنوی امیزه از ارزشهای ملی و مذهبی درج قوانین نافذه افغانستان بودند، از بیخ و بن دارای تفاوتهای ماهیوی می باشد. سیاستهای راسیزم مذهبی با دین مقدس اسلام تعلق ندارد. سیاستهای راسیزم مذهبی نه تنها سردرگمی های زیادی را در پیشبرد امور دولتداری بوجود آورده است، بلکه باعث دیکتاتوری مطلق العنان "مذهبی" در افغانستان گردیده است.

با تصویر زیر نمونه از وحشت و بربریت طالبان نگاه کنید، وحشیان وزارت امر بلمعروف طالبان کارمندان دولتی افغانستان را باشیوه حیوانی تهدید می کنند که باشیوه و صورت سیرت و صورت "شرعی" مطابق خواسته های طالبان وحشی برابر باشد.

شکل دیکتاتوری راسیزم نژادی (اتنیکی):

دیکتاتوری راسیزم نژادی در افغانستان بحیث سیاست رسمی دولت، بعد از ساختن دولت افغانستان در کنفرانس بن المان در سال ۲۰۰۱ میلادی بوجود آمده است. راسیزم نژادی (اتنیکی) بحیث سیاست رسمی در افغانستان در نتیجه پنجه دهه جنگ بیگانگان درکشور با ماهیت وحشی ترین دیکتاتوری در افغانستان تشدید یافته است.

تلاشی های همگانی خانه به خانه کنونی توسط وزارت داخله "حقانی" برای نظم امنیتی در کشور نیست. بلکه این تلاشها بدون شک ناشی از عدم اعتماد به ملت، تعمیل دیکتاتوری نژادی پرستانه "اینیکی" در افغانستان میباشد.